

Wtorek, 3 maja 2022 r.

P9_TA(2022)0138

Unijna strategia wspierania edukacji dzieci na świecie: łagodzenie skutków pandemii COVID-19

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2022 r. W kierunku unijnej strategii wspierania edukacji dzieci na świecie: łagodzenie skutków pandemii COVID-19 (2021/2209(INI))

(2022/C 465/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając art. 26 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 13 i 14 Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz art. 10 Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ przyjęte w 2015 r. oraz sprawozdanie ONZ na temat celów zrównoważonego rozwoju za 2021 r.,
- uwzględniając komentarze ogólne Komitetu Praw Dziecka ONZ ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci z dnia 18 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając światowe badanie ONZ na temat dzieci pozbawionych wolności z dnia 11 lipca 2019 r.,
- uwzględniając dokument orientacyjny ONZ z dnia 15 kwietnia 2020 r. zatytułowany „Wpływ pandemii COVID-19 na dzieci” oraz pozytywną reakcję UE i grupy Ameryki Łacińskiej i Karaibów potwierdzoną podpisem 173 państw,
- uwzględniając reakcję polityczną Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju z dnia 19 października 2020 r. zatytułowaną „Jaki jest wpływ pandemii COVID-19 na imigrantów i ich dzieci?”,
- uwzględniając Konwencję UNESCO w sprawie zwalczania dyskryminacji w dziedzinie oświaty przyjętą 14 grudnia 1960 r.,
- uwzględniając broszurę UNICEF-u, UNESCO i Banku Światowego zatytułowaną „Misja: przywracanie edukacji w 2021 r.”,
- uwzględniając art. 49 Karty Organizacji Państw Amerykańskich z 1967 r.,
- uwzględniając art. 11 Afrykańskiej Karty Praw i Dobra Dziecka z 1990 r.,
- uwzględniając art. 17 i 25 Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów z 1981 r.,
- uwzględniając art. 31 deklaracji Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej w sprawie praw człowieka,

⁽¹⁾ W szczególności Komentarz ogólny nr 5 w sprawie ogólnych środków wdrażania Konwencji o prawach dziecka; nr 6 w sprawie traktowania dzieci bez opieki i dzieci odseparowanych od rodziców poza krajem pochodzenia; nr 10 w sprawie praw dzieci w systemie wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich; nr 12 w sprawie prawa dziecka do bycia wysłuchanym; nr 13 w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy; nr 14 w sprawie prawa dziecka do uwzględniania przede wszystkim jego dobra; nr 15 w sprawie prawa dziecka do życia w zdrowiu na najwyższym możliwym poziomie; nr 16 w sprawie obowiązków państwa dotyczących wpływu sektora przedsiębiorstw na prawa dziecka.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- uwzględniając art. 14 Karty Praw Podstawowych UE,
 - uwzględniając art. 3 ust. 5 oraz art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju z kwietnia 2021 r. zatytułowane „Leaving No One Behind: Impact COVID-19 on Sustainable Development Goals (SDGs)” [Nie pozostawić nikogo w tyle: wpływ pandemii COVID-19 na cele zrównoważonego rozwoju],
 - uwzględniając europejską gwarancję dla dzieci,
 - uwzględniając Międzynarodowy Rok Eliminacji Pracy Dzieci (2021) oraz przyjęte przez Komisję podejście „zero tolerancji” wobec pracy dzieci,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ^(?),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 marca 2021 r. w sprawie konfliktu w Syrii po dziesięciu latach od wybuchu powstania ^(?),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rozwoju oraz Komisję Kultury i Edukacji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0058/2022),
- A. mając na uwadze, że w wyniku pandemii COVID-19 w skali globalnej zmarło niemal pięć milionów osób, co skłoniło rządy na całym świecie do podjęcia nadzwyczajnych środków mających powstrzymać rozprzestrzenianie się COVID-19, w tym do zamykania szkół i ograniczania dostępu do placówek oświatowych;
- B. mając na uwadze, że nowe warianty nasilają kryzys zdrowotny związany z COVID-19, podczas gdy z powodu konfliktów i innych kryzysów, w tym kryzysu klimatycznego, nadal istnieje zwiększone ryzyko nieosiągnięcia minimalnego poziomu umiejętności przez dzieci na całym świecie;
- C. mając na uwadze, że dostęp do edukacji jest uznanym na arenie międzynarodowej podstawowym prawem człowieka, niezbędnym do korzystania z innych praw człowieka; mając na uwadze, że prawo do nauki zakłada, iż edukacja na poziomie podstawowym jest obowiązkowa i powszechna oraz dostępna dla wszystkich;
- D. mając na uwadze, że według szacunków UNICEF-u ponad 168 mln dzieci straciło pełen rok edukacji ze względu na zamknięcie szkół w następstwie nakazów izolacji związanych z COVID-19, a według danych UNESCO 800 mln uczniów na całym świecie ucierpiało z powodu znacznych zakłóceń toku nauczania, co doprowadziło do utraty średnio dwóch trzecich roku szkolnego;
- E. mając na uwadze, że od marca 2020 r. blisko 194 państw z powodu pandemii COVID-19 było zmuszonych do zamknięcia szkół w całym kraju, co dotknęło ponad 1,8 mld uczniów na całym świecie i odcięło im dostęp do edukacji oraz innych znaczących korzyści zapewnianych przez szkoły; mając na uwadze, że w niektórych regionach szkoły nadal pozostają zamknięte; mając na uwadze, że zamknięcie szkół w coraz większym stopniu naraża dzieci na przemoc, znęcanie się i wykorzystywanie, także w środowisku domowym; mając na uwadze, że częściowe lub całkowite zamykanie szkół wywiera największy wpływ na dzieci marginalizowane i znajdujące się w trudnej sytuacji, ponieważ prowadzi do pogłębienia istniejących nierówności w systemach kształcenia oraz zakłócenia wszystkich aspektów ich codziennego życia;
- F. mając na uwadze, że według UNICEF-u jedna trzecia dzieci na świecie nie ma dostępu do internetu, co stanowi barierę w dostępie do zdalnego/cyfrowego uczenia się; mając na uwadze, że po pandemii COVID-19 nadal będzie istniało zapotrzebowanie na programy zdalnego uczenia się i nauczania, zwłaszcza w krajach dotkniętych klęskami żywiołowymi i konfliktami; mając na uwadze, że e-uczenie się stwarza nowe wyzwania dla nauczycieli pod względem ułatwienia nauki uczniom i zachowania interakcji społecznych; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i przyspieszone wykorzystywanie innowacyjnych rozwiązań w celu zapewnienia ciągłości nauki dzieci oznacza przekształcenie edukacji na bardziej ukierunkowaną na przyszłość, inkluzywną, elastyczną i odporną; mając na uwadze, że programy nauczania zdalnego muszą być dostępne dla wszystkich dzieci, z uwzględnieniem wyzwań społeczno-ekonomicznych, z jakimi mogą się zmierzyć dzieci, a także braku dostępu do internetu, transmisji lub mediów cyfrowych;

^(?) Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 2.

^(?) Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 130.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- G. mając na uwadze, że skutki ekonomiczne pandemii COVID-19, jakich doświadczają rodzice, wpłynęły z kolei na zdrowie, dobrostan i dostęp do edukacji ich dzieci; mając na uwadze, że rodzice nie byli przygotowani na zdalne nauczanie i nauczanie domowe dzieci w czasie zamknięcia szkół; mając na uwadze, że niektórzy pracujący rodzice, którzy nie posiadają środków finansowych lub alternatywnych zasobów, zostali zmuszeni do pozostawienia dzieci samych w domu, a inni, głównie kobiety, zostali pozbawieni pracy, przez co rodziny popadły w ubóstwo;
- H. mając na uwadze, że ponad 90 % krajów wprowadziło pewną formę zdalnego uczenia się podczas nadzwyczajnego zamknięcia szkół; mając na uwadze, że ze zdalnego uczenia się najwięcej skorzystały dzieci na szczeblu szkolnictwa podstawowego i średniego, natomiast dzieci na szczeblu edukacji przedszkolnej były narażone na ryzyko nieprzygotowania do etapu szkolnictwa podstawowego;
- I. mając na uwadze, że od początku pandemii COVID-19 uczniowie na całym świecie stracili już około 1,8 bln godzin nauki stacjonarnej, a z powodu zamknięcia szkół przepadało ponad 39 mld posiłków szkolnych w skali globalnej⁽⁴⁾;
- J. mając na uwadze, że na długo przed pandemią COVID-19 świat stał już w obliczu globalnego kryzysu edukacyjnego wynikającego nie tylko z utrudnionego dostępu do edukacji spowodowanego ubóstwem, długiego czasu dojazdu do najbliższej szkoły, szkodliwych norm płciowych, dyskryminacji grup szczególnie wrażliwych, zagrożeń środowiskowych i konfliktów, ale również z nauczania, które niekoniecznie prowadzi do nauki; mając na uwadze, że pandemia zaostriżyła krytyczną sytuację dzieci w wielu regionach ogarniętych konfliktem, która często charakteryzuje się między innymi zwiększeniem niepewności, większą wrażliwością na skutki zmiany klimatu i atakami na instytucje edukacyjne, pociągając za sobą zwiększone ryzyko rekrutacji dzieci do udziału w sytuacjach konfliktowych, co stanowi poważne naruszenie praw dziecka i międzynarodowego prawa humanitarne; mając na uwadze, że 617 mln dzieci i młodzieży na całym świecie nie ma możliwości osiągnięcia minimalnego poziomu biegłości w czytaniu⁽⁵⁾ i matematyce, mimo że dwie trzecie z nich uczęszcza do szkoły;
- K. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 zniweczyła 20 lat osiągnięć w dziedzinie edukacji; mając na uwadze, że w 2020 r. dodatkowe 101 mln dzieci – 9 % dzieci w klasach 1-8 – spadło poniżej minimalnego poziomu biegłości w czytaniu⁽⁶⁾;
- L. mając na uwadze, że według szacunków do 2030 r. kolejne 825 mln dzieci nie osiągnie dorosłości z umiejętnościami na poziomie szkoły średniej, które są im potrzebne do pracy i życia; mając na uwadze, że miliony dzieci i młodych osób, które regularnie uczęszczały do szkół, nie rozwijają wiedzy i umiejętności potrzebnych im do skutecznego wejścia na rynek pracy, osiągnięcia pełnego potencjału i wniesienia wkładu w rozwój lokalnych społeczności;
- M. mając na uwadze, że zamykanie szkół ma duży wpływ na gospodarkę, ponieważ uniemożliwia dzieciom i młodzieży rozwijanie niezbędnych umiejętności, osiągnięcie pełnego potencjału i przygotowanie się do życia, co często prowadzi do bezrobocia, a w konsekwencji do wzrostu nierówności, a tym samym do zmniejszenia szans;
- N. mając na uwadze, że według ONZ istnieje ryzyko, że 11 mln uczniów szkół podstawowych i średnich na całym świecie, w tym 5,2 mln dziewcząt, nie wróci do nauki po zamknięciu szkół spowodowanym pandemią COVID-19⁽⁷⁾; mając na uwadze, że im dłużej dzieci nie uczęszczą do szkoły, tym większe istnieje prawdopodobieństwo całkowitego porzucenia przez nie nauki; mając na uwadze ryzyko, że sytuacja ta może mieć negatywny wpływ na wyniki osiągnięte w dziedzinie edukacji i wysiłki na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju, a w szczególności tych dotyczących ograniczenia ubóstwa, zdrowia, dobrostanu i dobrej jakości edukacji;
- O. mając na uwadze, że zamykanie szkół wywiera różny wpływ w zależności od płci, co pociąga za sobą ryzyko pogłębienia nierówności; mając na uwadze, że według szacunków zamykanie szkół w sytuacjach kryzysowych może prowadzić do wzrostu liczby cięż u nastolatków; mając na uwadze, że dziewczęta nieuczęszczające do szkoły są nieproporcjonalnie bardziej narażone na ryzyko wczesnego i przymusowego małżeństwa oraz wykorzystywanie

⁽⁴⁾ Biuro UNICEF-u ds. Badań, COVID-19: Brak nie tylko lekcji – wpływ zamknięcia szkół na żywienie dzieci, styczeń 2021 r.

⁽⁵⁾ UNESCO, arkusz informacyjny nr 46, Ponad połowa dzieci i nastolatków na świecie się nie uczy, wrzesień 2017 r.

⁽⁶⁾ Sprawozdanie ONZ w sprawie celów zrównoważonego rozwoju na rok 2021., 15 lipca 2021 r.

⁽⁷⁾ UNESCO, W przypadku ilu uczniów istnieje ryzyko, że nie wrócą do szkół?, 30 lipca 2020 r.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

seksualne; mając na uwadze, że szacuje się, iż w ciągu najbliższej dekady może dojść do kolejnych dwóch milionów przypadków okaleczania żeńskich narządów płciowych; mając na uwadze, że znaczna liczba dziewcząt może być pozbawiona możliwości powrotu do szkół po ich ponownym otwarciu ze względu na dyskryminującą politykę zabraniającą uczęszczania do szkół dziewczętom w ciąży i młodym matkom;

- P. mając na uwadze, że na świecie do szkoły nie uczęszcza 129 mln dziewcząt, w tym 32 mln w wieku, w którym powinny uczyć się w szkole podstawowej, 30 mln – w szkole średniej I stopnia oraz 67 mln – w szkole średniej II stopnia; mając na uwadze, że mniej niż połowa państw na świecie osiągnęła parytet płci pod względem uczestnictwa w edukacji podstawowej; mając na uwadze, że przejście na zdalne uczenie się naraża dzieci, w szczególności dziewczęta, z najuboższych i najbardziej narażonych gospodarstw domowych na poważne ryzyko trwałego lub długotrwałego porzucenia nauki;
- Q. mając na uwadze, że dziewięć z dziesięciu państw, w których dziewczętom najtrudniej jest zdobyć wykształcenie, znajduje się na obszarze Afryki Subsaharyjskiej, a dziesiątym jest Afganistan, gdzie talibowie skutecznie pozbawili dziewczęta możliwości kształcenia na poziomie wyższym niż podstawowy, zarządzając ponowne otwarcie szkół średnich wyłącznie dla chłopców; mając na uwadze, że w świetle niejasnej polityki talibów oraz mglistych i niespełnionych obietnic dotyczących edukacji dziewcząt miliony afgańskich dziewcząt ze zrozumiałych względów obawia się o swoją edukację; mając na uwadze wiele inicjatyw na szczeblu międzynarodowym stworzonych przez uniwersytety i osoby prywatne, aby zaoferować afgańskim dziewczętom i kobietom możliwości zdalnego kształcenia;
- R. mając na uwadze, że według szeregu krajowych i regionalnych organów ścigania dzieci nieuczęszczające do szkół, w szczególności dziewczęta i dzieci z mniej uprzywilejowanych środowisk, m.in. dzieci z mniejszości, dzieci z obszarów wiejskich, dzieci ludności rdzennej i dzieci-migrantów, w tym uchodźców, dzieci z niepełnosprawnościami i dzieci przebywające w ośrodkach opiekuńczych oraz dzieci, które straciły rodziców i/lub dziadków w wyniku pandemii COVID-19, są nieproporcjonalnie bardziej narażone na wykorzystywanie, pracę dzieci i przemoc domową, w tym bycie świadkiem przemocy, a także na nękanie w internecie i inne przestępstwa, takie jak wykorzystywanie seksualne i niegodziwe traktowanie w celach seksualnych⁽⁸⁾;
- S. mając na uwadze, że oprócz ogromnych kosztów społecznych według szacunków Banku Światowego globalne zamknięcie szkół na pięć miesięcy może spowodować straty edukacyjne, których obecna wartość wynosi 10 bln USD; mając na uwadze, że straty edukacyjne mogą kosztować gospodarki nawet 161 mln USD dziennie;
- T. mając na uwadze, że zamknięcie szkół było niestety niezbędne do ograniczenia rozprzestrzeniania się wirusa COVID-19; mając na uwadze, że szkoły są czymś więcej niż tylko miejscami, w których dzieci mogą zdobywać wiedzę, ponieważ pełnią one również rolę miejsc spotkań oraz ośrodków zdrowia psychicznego i wsparcia psychospołecznego; mając na uwadze, że według UNESCO i UNICEF-u zamykanie szkół ma wpływ nie tylko na prawo do edukacji, lecz także na prawo do opieki zdrowotnej, ponieważ w wyniku zamknięcia szkół ponad 80 mln dzieci nie otrzymało podstawowych szczepień; mając na uwadze, że zamknięcie szkół oznacza, iż nauczyciele nie są w stanie zwrócić uwagi na oznaki znęcania się nad dziećmi lub braku odpowiedniej opieki ze strony rodziców; mając na uwadze, że według UNICEF Office of Research – Innocenti i Światowego Programu Żywnościowego zamykanie szkół wpływa także na prawo do dobrego odżywiania i dostępu do codziennego posiłku; mając na uwadze, że szkolne programy żywieniowe mogą stanowić zachętę do powrotu do szkoły dla dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że zamknięcie szkół ma poważny wpływ na dobrostan psychiczny dzieci, ponieważ mogą one być narażone na przemoc i stres w domu; mając na uwadze, że zamykanie szkół może mieć ostre i długotrwałe konsekwencje psychospołeczne, łącznie z depresją, zwiększonym lękiem i samobójstwem, ponieważ dzieci są pozbawione kontaktów społecznych;
- U. mając na uwadze, że porzucanie nauki zwiększa nierówności społeczne i może mieć wpływ na stabilność i dobrobyt danego kraju, zagrażając tym samym przyszłości milionów dzieci na świecie i wywierając poważny wpływ na całe pokolenie; mając na uwadze, że edukacja okazała się niezbędna w przeciwdziałaniu ekstremizmowi i radykalizacji postaw dzieci i młodzieży;
- V. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem UNICEF-u dotyczącym edukacji z 2021 r. połowa wszystkich dzieci będących uchodźcami w dalszym ciągu nie uczęszcza do szkoły; mając na uwadze, że dzieci będące uchodźcami są wyłączone z możliwości uczenia się na odległość; mając na uwadze, że przeludnione warunki życia dzieci będących uchodźcami, zwłaszcza tych mieszkających w obozach dla uchodźców, często ułatwiają rozprzestrzenianie się wirusa i utrudniają przestrzeganie przepisów sanitarnych; mając na uwadze, że sytuacja związana z pandemią COVID-19

⁽⁸⁾ Komunikat prasowy Europolu z 19 czerwca 2020 r. zatytułowany „Wykorzystywanie izolacji: dzieci w coraz większym stopniu stają się obiektem zainteresowania ze strony przestępców seksualnych podczas pandemii COVID-19”.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

w obozach stanowi problem dla dzieci, ponieważ wiele z nich ma już osłabiony układ odpornościowy lub cierpi na schorzenia występujące w okresie dojrzewania, co zwiększa ryzyko wystąpienia u nich cięższych przypadków w zetknięciu z tym śmiertelnym wirusem; mając na uwadze, że w większości obozów dla uchodźców nie ma odpowiedniej służby zdrowia, która mogłaby odpowiednio reagować na potrzeby dzieci i ich rodzin;

W. mając na uwadze, że nierównomierna dystrybucja szczepionek COVID-19 na świecie w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczy krajów o niskich dochodach;

1. uznaje i docenia pracę nauczycieli, wszelkiego rodzaju pedagogów i personelu pomocniczego, którzy szybko dostosowali się do pandemii COVID-19 i zapewnili kontynuację procesu uczenia się dzieci i młodzieży; wyraża uznanie dla inicjatyw organizacji międzynarodowych i lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, prywatnych obywateli i przedsiębiorstw na rzecz dostarczenia dzieciom technologii informacyjno-komunikacyjnych, kursów do uczenia się na odległość i innych materiałów dydaktycznych, w szczególności w krajach, w których dzieci mają ograniczony dostęp do uczenia się na odległość lub są całkowicie pozbawione dostępu do nauki; wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do promowania podejścia opartego na prawach dziecka do globalnych wysiłków na rzecz ograniczenia wpływu pandemii COVID-19 na dostęp do edukacji dla dzieci, które to podejście będzie oparte na zasadach niedyskryminacji, działania w najlepszym interesie dziecka oraz uczestnictwa dzieci;

2. uznaje, że edukacja jest zagadnieniem przekrojowym mającym znaczenie dla wszystkich wymiarów zrównoważonego rozwoju;

3. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania podjęte w 2021 r. na światowej konferencji UNESCO w sprawie edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz przyjęcie deklaracji berlińskiej; nalega, by zapewnić wszystkim dzieciom edukację wysokiej jakości, która jest czynnikiem wspierającym osiągnięcie wszystkich celów zrównoważonego rozwoju ONZ, i podkreśla znaczenie włączenia zrównoważonego rozwoju we wszystkie etapy kształcenia i szkolenia, począwszy od edukacji we wczesnym dzieciństwie po szkolnictwo wyższe i edukację dorosłych, w tym kształcenie i szkolenie zawodowe, kształcenie pozaformalne oraz uczenie się nieformalne;

4. nalega, aby UE odgrywała wiodącą rolę jako władza edukacyjna, która umożliwia państwom członkowskim pełne wykorzystanie ich zdolności do wspierania edukacji dzieci na całym świecie i potwierdzenie ich przekonania w tej kwestii; podkreśla kluczową rolę przyszłego europejskiego obszaru edukacji, który oferuje istotną możliwość pogłębienia współpracy międzynarodowej i budowanie synergii w dziedzinie edukacji poza Europą, aby umożliwić opracowanie wspólnych podejść i rozwiązań dla wspólnych wyzwań; wzywa Komisję do podwojenia wysiłków na rzecz określenia w tym celu strategii, w tym jasnego zarysu i celów;

5. podkreśla kluczowe znaczenie zagwarantowania praw dzieci do edukacji oraz zapewnienia każdemu dziecku możliwości powrotu do szkoły, i wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w traktowaniu ponownego otwarcia szkół jako kwestii priorytetowej w opracowywanych przez nie planach odbudowy, w tym do wspierania nauczycieli w zapewnianiu dzieciom pomocy w nadrabianiu zaległości w nauce oraz wspierania dobrostanu dzieci, ponieważ szkoły mają kluczowe znaczenie dla nauki, bezpieczeństwa, zdrowia, odżywiania i ogólnego dobrostanu dzieci; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w zapewnieniu, by wszystkie dzieci mogły korzystać ze swojego prawa do edukacji podstawowej, oraz do podjęcia działań służących zapewnieniu dostępności i przystępności edukacji średniej; wzywa poza tym Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by wspierały organy państw trzecich w rozwoju i wdrażaniu cyfrowych metod nauczania i uczenia się oraz ułatwiły powszechny dostęp do internetu;

6. uważa, że poprawa mobilizacji zasobów krajowych, ochrona i zdecydowane zwiększenie krajowych wydatków na sektory społeczne, zwłaszcza na edukację i zdrowie, oraz poprawa jakości tych wydatków muszą być priorytetami w krajowych planach odbudowy i programach pomocowych prowadzonych przez UE i międzynarodowe instytucje finansowe; podkreśla w tym kontekście potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału środków i finansowania, tak aby dzieci znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, zubożałe i marginalizowane, ze szczególnym uwzględnieniem dziewcząt, osoby młode i rodziny nie pozostawały w tyle; podkreśla, że wszystkie wysiłki na rzecz ograniczenia wpływu pandemii COVID-19 na dostęp do edukacji muszą kierować się najlepszym interesem dziecka oraz że działania takie muszą być podejmowane z poszanowaniem praw dzieci do informacji, uzyskania wsparcia i możliwości bycia wysłuchanym;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

7. podkreśla, że konieczne jest wzięcie pod uwagę sytuacji socjalnej rodziców oraz wsparcie rodzin, których dochody zmalały z powodu konsekwencji ekonomicznych pandemii COVID-19;
8. zauważa, że zapewnienie wysokiej jakości edukacji musi być jednym z priorytetów oficjalnej pomocy rozwojowej UE i państw członkowskich;
9. zauważa, że przymusowe wysiedlenia prowadzą do większej liczby osób żyjących w środowisku uchodźców; wzywa Komisję, by wspierała przekazywanie umiejętności w obozach dla uchodźców oraz solidne wsparcie edukacyjne dla uchodźców i osób przesiedlonych, co ułatwi ich integrację i podjęcie przez nich działalności generującej dochody;
10. wyraża zaniepokojenie utrzymującymi się skutkami finansowymi pandemii dla finansowania edukacji, jako że większość państw członkowskich UNESCO nie osiągnęła jeszcze poziomu 4–6 % PKB lub 15–20 % wydatków publicznych;
11. podkreśla niesprawiedliwość w walce z pandemią na skutek nierównego dostępu do szczepionek i wynikających z tego nierównych możliwości ochrony; podkreśla, że pandemię można zakończyć tylko globalnie i szczepionki muszą być dostępne dla wszystkich; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia ich wkładu w program ONZ COVAX mający na celu zagwarantowanie państwom trzecim wystarczającego dostępu do szczepionek przeciwko COVID-19 oraz do zwiększenia jego ogólnej skuteczności, aby umożliwić im przeprowadzenie krajowych kampanii szczepień przeciwko COVID-19 zgodnie z wytycznymi określonymi przez właściwe krajowe organy ds. zdrowia publicznego i Światową Organizację Zdrowia, co pozwoli zapewnić szybki powrót do szkół; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do ścisłej współpracy ze swoimi sojusznikami transatlantyckimi i partnerami międzynarodowymi w celu zwiększenia globalnej podaży szczepionek przeciwko COVID-19, zapewnienia sprawiedliwej dystrybucji wśród najbardziej potrzebujących krajów i ludności oraz zwiększenia globalnego dostępu do przystępnych cenowo produktów medycznych związanych z COVID-19, a także do rozwiązania problemu globalnych ograniczeń w produkcji i niedoborów dostaw;
12. wzywa UE, aby wraz z USA i innymi członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO) zwiększyła produkcję i zakres możliwości dostaw w celu zapewnienia sprawiedliwego dostępu do diagnostyki, szczepionek, terapii i innych odpowiednich produktów zdrowotnych potrzebnych do powstrzymywania, zapobiegania i leczenia COVID-19 oraz do zagwarantowania, że cele te zostaną osiągnięte do 12. konferencji ministerialnej WTO;
13. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w finansowaniu i realizacji działań na rzecz „bezpiecznej szkoły”, takich jak dostarczanie artykułów higienicznych i przekazywanie informacji na temat prawidłowego mycia rąk oraz innych środków higieny oraz utrzymanie ciągłości usług żywieniowych świadczonych na rzecz dzieci i młodzieży w wieku szkolnym; podkreśla, że posiłki szkolne i czysta woda mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wyżywienia, wzrostu i rozwoju dzieci, ponieważ stanowią istotną zachętę dla dzieci – zwłaszcza dziewcząt oraz dzieci z najuboższych i najbardziej marginalizowanych społeczności – do powrotu do szkoły po zniesieniu obowiązujących restrykcji; podkreśla w tym kontekście kluczową rolę, jaką nauczyciele i podmioty społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje wyznaniowe, wspólnoty religijne i organizacje pozarządowe, mogą odegrać w promocji zdrowia i w zwalczaniu pandemii COVID-19, a także we wspieraniu dzieci i ich rodzin w pokonywaniu wyzwań i trudności związanych z kryzysem zdrowotnym, w poprawie ich samopoczucia oraz w zapewnieniu programów szkoleniowych i edukacyjnych;
14. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w opracowywaniu planów ograniczania ryzyka dla edukacji i zarządzania nim poprzez planowanie zwiększania odporności; zwraca uwagę, jak ważne jest opracowanie i zagwarantowanie już teraz planów awaryjnych i planów reagowania w sytuacjach kryzysowych, aby zmniejszyć ryzyko przenoszenia COVID-19 w szkołach i zminimalizować wpływ zamknięcia szkół na dzieci i ich rodziny, zwłaszcza te najuboższe i najbardziej marginalizowane, a także dzieci z poważną niepełnosprawnością; w tym kontekście podkreśla potrzebę priorytetowego traktowania dzieci z obszarów ogarniętych konfliktem oraz ich dostępu do wysokiej jakości edukacji;
15. podkreśla wpływ, jaki zamykanie szkół może mieć na obowiązki zawodowe rodziców, którzy jednocześnie opiekują się swoimi dziećmi; podkreśla znaczenie zapewnienia pracującym rodzicom odpowiednich zasobów i wytycznych dotyczących nauczania na odległość, zajęć pozalekcyjnych i sposobów zapewnienia wsparcia psychologicznego w celu równoważenia pracy wykonywanej z domu z nauczaniem domowym;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

16. podkreśla, jak ważne jest, by dzieciom i rodzinom zmuszonym do samoizolacji w celu ograniczenia ryzyka zakażenia zapewnić wsparcie edukacyjne i psychospołeczne z myślą o zmniejszeniu stresu i niepokojów w domu;

17. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w proaktywnym wydawaniu wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie zdalnego nauczania oraz w zapewnianiu stosowania odpowiednich i bezpiecznych narzędzi, programów nauczania i technologii oraz udostępniania ich dzieciom z rodzin o niskich dochodach, dzieciom z obszarów wiejskich, dzieciom ludności rdzennej i dzieciom-migrantom, dzieciom marginalizowanym i dzieciom z niepełnosprawnościami lub z trudnościami w uczeniu się, dzieciom objętym opieką zastępczą, dzieciom w miejscach zatrzymań oraz dzieciom mieszkającym w regionach oddalonych lub w środowiskach, w których są pozbawione wolności lub w których dostęp do internetu nie jest powszechny; podkreśla potencjał cyfrowego uczenia się, które może umożliwić instytucjom edukacyjnym szybkie dotarcie do wszystkich dzieci na szeroką skalę, przy jednoczesnym wspieraniu partnerstw i współpracy z wieloma podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, a także sektora publicznego i prywatnego; nalega jednak, że w ramach inwestycji w cyfrowe uczenie się należy dążyć do ograniczenia przepaści cyfrowej i dostosowania do konkretnej sytuacji, uwzględniając najlepszy interes dziecka, przy czym inwestycje te nie mogą odbywać się kosztem wspierania podstawowej infrastruktury edukacyjnej i personelu dydaktycznego oraz nauki stacjonarnej; przypomina jednak, że w czasie pandemii dostęp do technologii cyfrowych nadal nie był sprawiedliwy ani powszechny; uważa, że w tym sektorze potrzebne są znaczne inwestycje, zarówno pod względem szkoleń, jak i finansowania; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego zapewniania nauczycielom, rodzicom i uczniom dostępnych zasobów edukacyjnych i otwartego dostępu do narzędzi cyfrowych; podkreśla w tym kontekście, że w przypadku wszystkich narzędzi cyfrowych prywatność dzieci i ochrona ich danych osobowych muszą być zagwarantowane oraz należy zwrócić uwagę na treści uwzględniające aspekt płci i na różne realia życia dzieci;

18. wzywa Komisję i ESDZ do utrzymania stabilnego finansowania edukacji za pomocą wszystkich dostępnych instrumentów finansowych UE, zgodnie z 10-procentowym poziomem odniesienia w zakresie edukacji w instrumencie „Globalny wymiar Europy”, oraz do udostępnienia większego finansowania w celu zwiększenia odporności na obecny kryzys oraz kryzys w przyszłości;

19. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów państw trzecich w zapewnianiu odpowiedniej opieki dla dzieci, również poprzez wprowadzenie planu awaryjnego w zakresie opieki nad dziećmi osieroconymi lub pozostawionymi bez odpowiedniej opieki z powodu ciężkiego przebiegu COVID-19 u dorosłych opiekunów, którzy wymagają w związku z tym hospitalizacji;

20. wzywa Komisję, by ustanowiła powiązanie między działaniami służącymi zmniejszeniu ryzyka finansowego ewentualnych inwestycji a wsparciem finansowym na dostęp do edukacji i szkolenia zawodowego, w szczególności na stworzenie odpowiedniej infrastruktury i szkolenia dla nauczycieli, w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy”;

21. wzywa Komisję i ESDZ do wspierania rządów państw trzecich w budowaniu i dalszym rozwijaniu silniejszych systemów edukacyjnych uwzględniających aspekt płci i sprzyjających włączeniu społecznemu wraz z wyeliminowaniem wszelkich form przemocy uwarunkowanej płcią wobec kobiet i dziewcząt; przypomina, że dostęp kobiet do edukacji został uznany za prawo podstawowe przez ONZ; uważa, że priorytetem powinno być zwiększenie edukacji dziewcząt oraz wspieranie udziału kobiet w kształceniu i karierze zawodowej w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) oraz głównym celem polityki UE i międzynarodowej społeczności działającej na rzecz rozwoju; w związku z tym podkreśla, że dziewczęta powinny mieć możliwość ukończenia nauki i dostęp do informacji i usług odpowiednich dla ich wieku, bez dyskryminacji i uprzedzeń ze względu na płeć oraz z zapewnieniem równych szans umożliwiających im osiągnięcie swojego potencjału; podkreśla pilną potrzebę wyeliminowania związanych z płcią barier ograniczających dostęp do edukacji, takich jak przepisy, polityki i szkodliwe normy społeczno-kulturowe uniemożliwiające dziewczętom kontynuację nauki w przypadku zajęcia w ciąży, zawarcia małżeństwa oraz w okresie macierzyństwa; zachęca do eliminowania stereotypów związanych z płcią i szkodliwych norm społeczno-kulturowych w drodze edukacji oraz zapobiegania przemocy za pomocą programów kształcenia uwzględniających aspekt płci;

22. potępia fakt, że miliony dziewcząt na całym świecie nie mają dostępu do edukacji, przez co są narażone na zależność i większe ryzyko przemocy i wykorzystywania, zwłaszcza w przypadkach, gdy władza systematycznie odmawia kobietom i dziewczętom dostępu do edukacji, pracy i życia publicznego; sprzeciwia się niewłaściwemu wykorzystywaniu i instrumentalizacji wszelkich praktyk, które dyskryminują dostęp do edukacji i wymuszają zamykanie szkół; wzywa do położenia kresu tym praktykom oraz do ponownego otwarcia wszystkich szkół dla dziewcząt i kobiet;

23. wzywa Komisję i ESDZ do ochrony i dalszego zwiększania osiągnięć poczynionych w ciągu ostatnich 20 lat w obszarze edukacji dziewcząt i kobiet w Afganistanie; wzywa do przyznania niezbędnych środków w ramach pakietu pomocy humanitarnej UE dla Afganistanu, aby umożliwić organizacjom międzynarodowym i lokalnym doprowadzenie do

Wtorek, 3 maja 2022 r.

ponownego otwarcia ośrodków edukacyjnych dla kobiet i dziewcząt oraz opracowanie programów uczenia się na odległość jako środka tymczasowego; wzywa do zwrócenia podobnej uwagi na kształcenie afgańskich dzieci i osób młodych w państwach przyjmujących afgańskich uchodźców;

24. podkreśla, że wszystkim ludziom należy zagwarantować prawo do edukacji i informacji na temat zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, planowania rodziny, nowoczesnych metod antykoncepcyjnych, bezpiecznej i legalnej aborcji oraz opieki zdrowotnej nad matką i opieki w okresie przed- i poporodowym;

25. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, a także rządy państw trzecich do opracowania specjalnych programów kontrolowania i ograniczania wpływu pandemii COVID-19 na zdrowie psychiczne i rozwój psychospołeczny dzieci, nauczycieli i ich społeczności, a także do opracowania specjalnych kampanii zapobiegawczych skierowanych do dzieci, rodziców i nauczycieli, dotyczących zagrożeń podczas korzystania z internetu, takich jak nękanie, handel, wykorzystywanie seksualne i przemoc w internecie, oraz do promowania specjalnych planów pomocy dzieciom, które padły ofiarą tych praktyk, i ich rodzicom;

26. podkreśla, że potrzebne są dostosowane do wieku, oparte na dowodach i kompleksowe programy edukacji seksualnej, aby zmniejszyć podatność dziewcząt i młodych kobiet na wczesne porody i nieumyślną ciążę, małżeństwa dziecięce, prostytucję, przenoszenie HIV i przemoc ze względu na płeć;

27. zauważa, że stosunek liczby uczniów do wyszkolonych nauczycieli w regionie subsaharyjskim pozostaje wysoki pomimo różnych wysiłków UE i udzielanej przez nią pomocy; zwraca uwagę na średnią regionalną wynoszącą 58 uczniów na wyszkolonego nauczyciela na poziomie szkolnictwa podstawowego i 43 uczniów na wyszkolonego nauczyciela na poziomie szkolnictwa średniego; zwraca uwagę, że wiele krajów rozwijających się ma trudności z efektywnym wykorzystaniem zasobów i że bardzo często zwiększenie wydatków na edukację nie przekłada się na lepsze efekty uczenia się i zwiększenie kapitału ludzkiego; podkreśla rolę nauczycieli w ułatwianiu nauki na wszystkich poziomach, znaczenie technologii dla nauki oraz efektywnego zarządzania szkołami i systemami edukacji w tych krajach; przypomina, że zdaniem UNESCO należałoby zatrudnić co najmniej 15 mln nauczycieli, aby do 2030 r. osiągnąć w Afryce Subsaharyjskiej cele związane z edukacją, zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 4;

28. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wspierania organów w krajach partnerskich w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z ich systemami edukacji, tak aby systemy te były w stanie przetrwać przyszłe kryzysy oraz stały się bardziej odporne i sprzyjające włączeniu społecznemu, wdrażaniu programów odbudowy w zakresie edukacji i ochronie budżetów na edukację, przy jednoczesnym dokonywaniu inwestycji na rzecz edukacji wysokiej jakości, przystępnej cenowo i sprzyjającej włączeniu społecznemu, w tym inwestycji w narzędzia technologii edukacyjnych, szkolenie nauczycieli i inne zasoby, aby zapewnić dzieciom i młodzieży możliwość osiągnięcia pełni swojego potencjału, przygotowanie do życia i szanse wejścia na rynek pracy w późniejszym okresie życia, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeb edukacyjnych i praw każdego dziecka; podkreśla, że programy uczenia się na odległość opracowane w celu rozwiązywania przyszłych kryzysów muszą obejmować różne materiały dydaktyczne, w tym materiały drukowane, aby były dostępne dla dzieci z najmniej uprzywilejowanych i marginalizowanych środowisk;

29. z zadowoleniem przyjmuje deklarację paryską UNESCO: globalny apel o inwestowanie w przyszłość edukacji; apeluje do krajów na całym świecie, by uważały edukację za inwestycję, a nie wydatek; uważa, że odpowiednia i skuteczna pomoc finansowa w dziedzinie edukacji jest warunkiem wstępnym wyeliminowania ubóstwa i poprawy dobrostanu, zwłaszcza w czasach, gdy zasoby publiczne są coraz bardziej ograniczone konkurencyjnymi potrzebami w poważnie dotkniętych sektorach, takich jak opieka zdrowotna i edukacja; apeluje do Komisji i państw członkowskich o znaczące zwiększenie finansowania edukacji w międzynarodowych strategiach rozwoju i pomocy;

30. podkreśla, że młodzi ludzie są najcenniejszym atutem pobudzającym rozwój gospodarczy krajów rozwijających się;

31. przypomina, że społeczność międzynarodowa zobowiązała się do poprawy jakości edukacji do 2030 r. (cel zrównoważonego rozwoju nr 4);

32. domaga się zwiększenia międzynarodowych wymian edukacyjnych między osobami młodymi w Afryce i UE, np. w ramach programów takich jak Erasmus i Erasmus dla młodych przedsiębiorców, który ma na celu wspieranie nowych przedsiębiorców w nabywaniu odpowiednich umiejętności do zarządzania działalnością biznesową;

33. wzywa państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę faktu, że kryzys zdrowotny związany z COVID-19 pogorszył sytuację osób przetrzymywanych w obozach w Syrii oraz do natychmiastowej repatriacji wszystkich europejskich dzieci przetrzymywanych w tych obozach, przy zapewnieniu, że najważniejsze jest dobro dziecka;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

34. podkreśla, jak ważne jest uwzględnienie kształcenia zawodowego i „programów drugiej szansy” w planach odbudowy, aby pomóc dzieciom i młodzieży w wejściu na rynek pracy; wzywa Komisję, ESDZ, państwa członkowskie i kraje trzecie do zaoferowania młodym ludziom pożądaných perspektyw na przyszłość;

35. podkreśla, że ważne jest, aby inwestycjom w szkolenie i kształcenie towarzyszyło wsparcie w tworzeniu miejsc pracy, co zapewni następnemu pokoleniu młodych ludzi w Afryce i w innych regionach rozwijających się lepsze perspektywy na przyszłość; odnotowuje szczególne znaczenie partnerstw publiczno-prywatnych w osiągnięciu celu zrównoważonego rozwoju nr 8 dotyczącego dostępu do godnej pracy; podkreśla znaczenie kształcenia średniego i szkolenia zawodowego, które są kluczowe dla zwiększenia szans młodzieży na rynku pracy oraz trwałego rozwoju; zauważa ponadto, że wzrost liczby młodych ludzi w Afryce wymaga przede wszystkim wspierania wysokiej jakości edukacji i postępów w szkoleniu zawodowym, co pozwoli zwiększyć mobilność i dostęp do rynków i praw;

36. wzywa UE, by wspierała inwestycje w szkolenie zawodowe i uczenie się przez całe życie oraz we wzmocnienie struktur kształcenia we współpracy z sektorem prywatnym w celu wykorzystania kapitału ludzkiego;

37. podkreśla znaczenie ustawicznego doskonalenia zawodowego i większego wsparcia finansowego dla nauczycieli, aby umożliwić im zajęcie się kwestią strat edukacyjnych wśród uczniów, reagowanie na ich osobistą sytuację społeczną, sytuację rodzinną i związaną ze zdrowiem psychicznym oraz włączenie technologii cyfrowych do nauczania; podkreśla pilną potrzebę skorzystania z okazji i wykorzystania środków odbudowy związanych z pandemią COVID-19 i przyspieszonych innowacyjnych rozwiązań używanych w celu zapewnienia uczenia się na odległość w czasie pandemii do przekształcenia edukacji i stworzenia systemów w większym stopniu ukierunkowanych na przyszłość, bardziej włączających, elastycznych i odpornych; uważa, że te nowe podejścia muszą uwzględniać poniesione straty edukacyjne, zapobiegać porzuceniu nauki oraz zapewniać społeczny i emocjonalny dobrostan osób uczących się, nauczycieli i personelu;

38. podkreśla rolę kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, edukacji obywatelskiej i wolontariatu; wzywa Komisję, by wspierała państwa trzecie w lepszym uznawaniu umiejętności miękkich; nalega na promowanie praktyk solidarności międzypokoleniowej i opieki mentorskiej z myślą o zmniejszeniu nierówności, wykluczenia i wczesnego kończenia nauki;

39. wzywa do przyspieszenia globalnej wymiany wiedzy i mobilności na wszystkich poziomach edukacji i między krajami i regionami oraz w obrębie krajów i regionów, a jednocześnie uznaje złożoną i kwestionowaną historię stosunków światowych i podkreśla znaczenie promowania dziedzictwa, tożsamości kulturowej, historii, sztuki i światowego obywatelstwa poprzez edukację; zwraca uwagę na potencjał łączenia w tym celu wymian internetowych i podróży;

40. podkreśla znaczenie rozwoju i wzmocnienia działań, których celem jest podnoszenie świadomości na temat zmiany klimatu i ochrony środowiska oraz ich wpływu na dzieci i przyszłe pokolenia; wzywa do uczynienia edukacji ekologicznej głównym elementem programów nauczania;

41. podkreśla dużą rolę wychowania fizycznego w szkołach, gdyż aktywność fizyczna i zdrowy styl życia są kluczowymi czynnikami poprawy zdrowia osób uczących się; wzywa zatem Komisję i ESDZ, by wspierały władze krajowe w zapewnianiu wystarczającej i bezpiecznej infrastruktury sportowej w szkołach oraz szkolenia wykwalifikowanych nauczycieli wychowania fizycznego;

42. zwraca uwagę na potrzebę wykorzystania synergii między kulturą i edukacją, by kształtować zrównoważone, integracyjne i odporne społeczeństwa; w związku z tym wzywa Komisję i ESDZ, by wspierały władze krajowe we włączaniu kultury i sztuki do programów szkolnych i do zajęć pozalekcyjnych w celu wzbogacenia doświadczeń w zakresie edukacji i uczenia się osób uczących się w krajach trzecich;

43. uważa, że rządy krajowe – oraz ich właściwe organy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym – muszą komunikować się z dziećmi w zrozumiały dla nich sposób, aby wyjaśniać im środki podjęte w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19, tak aby uświadamiać im skutki, ryzyko i zagrożenia związane z COVID-19 oraz informować je o ich prawach;

44. podkreśla znaczenie nabywania umiejętności, zwłaszcza poprzez bezpośrednie uczenie się, które umożliwią dzieciom rozwój przez całe życie, np. w zakresie relacji osobistych, umiejętności uczenia się, empatii i współpracy; podkreśla znaczenie umożliwienia dzieciom zabawy i uczestnictwa w zajęciach rekreacyjnych, gdyż jest to kluczowy

Wtorek, 3 maja 2022 r.

element rozwoju dziecka, jak stwierdzono w art. 31 Konwencji ONZ o prawach dziecka; apeluje o podjęcie działań, by zwiększyć korzystanie przez dzieci z zajęć rekreacyjnych i związanych z kulturą, zarówno jako ich prawa samego w sobie, jak i sposobu na poprawę zdrowia psychicznego dzieci i ich ogólnego dobrostanu;

45. ponawia apel do wszystkich państw członkowskich ONZ, które jeszcze tego nie uczyniły, o ratyfikację Konwencji ONZ o prawach dziecka, podkreślając jednocześnie znaczenie zapewnienia skuteczności tego podstawowego instrumentu praw człowieka na całym świecie;

46. podkreśla potrzebę odpowiedniej oceny, działań następczych i monitorowania wpływu inicjatyw wprowadzonych w czasie kryzysu w celu identyfikacji braków i niedociągnięć oraz określenia sposobu ich ograniczenia;

47. zobowiązuje się sprawić, by edukacja była jednym z głównych tematów dyskusji podczas prac delegacji parlamentarnych, zwłaszcza na forum wspólnych zgromadzeń parlamentarnych, takich jak Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE;

48. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
